

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/61/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1220205925
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Otília Belavá
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1220205925.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Otílie Belavej a členiek senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a Mgr. Jany Janics Bajánkovej, v právnej veci žalobcu: Klimamontáž Slovakia s.r.o., so sídlom Šterusy 176, 922 03 Vrbové, IČO: 46 913 297 (pri podaní žaloby pôvodne označený žalobca: U. T., R.. XX.XX.XXXX, D. W. XX, XXX XX D., adresa pre doručovanie Q. XX/XX, XXX XX N.), proti žalovanému: N. J., R.. XX.XX.XXXX, D. A. XX, XXX XX D., o zaplatenie 65.071,20 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku bývalého Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 29C/89/2020-152 zo dňa 14.01.2022, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd vyhovuje návrhu pôvodne označeného žalobcu U. T., R.. XX.XX.XXXX, D. W. XX, XXX XX D., aby na jeho miesto vstúpila spoločnosť Klimamontáž Slovakia s.r.o., so sídlom Šterusy 176, 922 03 Vrbové, IČO: 46 913 297.

II. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

III. Žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriзнаva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 65.071,20 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 65.071,20 € od 27.11.2019 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Súd prvej inštancie vychádzal zo zistení, že žalobou doručenou súdu dňa 28.10.2020 sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 65.071,20 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 16,5 % ročne od 16.07.2022 do zaplatenia na skutkovom základe, že žalobca podal dňa 16.07.2002 na Krajský úrad vyšetrovania trestné oznámenie vo veci podvodu spáchaného J. N. O. O. a žalovaným. Okresný súd Bratislava I rozsudkom sp. zn. 4T/42/2013 zo dňa 27.11.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.11.2019, uznal žalovaného vinným z trestného činu podvodu a v zmysle odseku 32/ citovaného rozsudku konštatoval, že žalovaný spôsobil škodu žalobcovi vo výške 65.071,20 €, ktorú v trestnom konaní žalovaný uznal čo do výšky aj dôvodu a v zmysle § 288 ods. 1 Trestného zákona, žalobcu ako poškodeného s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

3. V konaní pred súdom prvej inštancie, bol vydaný dňa 29.10.2020 platobný rozkaz proti ktorému žalovaný včas podal odpor, preto súd prvej inštancie uznesením sp.zn. 29C/89/2020-84 zo dňa 16.11.2020 zrušil platobný rozkaz v celom rozsahu. Žalovaný podaný odpor odôvodnil tým, že uznesením Okresného súdu Bratislava I pod sp.zn. 6Odk/127/2017-23 zo dňa 21.12.2017 bol vyhlásený

konkurz na jeho majetok. Jedná sa o obchodnú vec z obdobia od 12.10.2001 do 25.03.2002, pričom uvedené trestné konanie žalovaný uviedol v žiadosti o oddĺženie a súd ho následne zbavil všetkých dlhov z obdobia pred vyhlásením konkurzu, preto nárok žalobcu považuje za neopodstatnený. Žalovaný tiež vzniesol námietku premlčania, nakoľko sa jedná o vec staršiu ako 18 rokov (od 12.10.2001 do 25.03.2002) a počas celého obdobia žalobca nepožadoval od žalovaného ani od obchodnej spoločnosti NHC - Noble house consulting International, s.r.o. zaplataenie uvedenej čiastky. Uplatnený úrok z omeškania žalovaný považuje za neprimerane vysoký. Namietal aj pasívnu legitímáciu, nakoľko sa jedná o obchodnú vec medzi spoločnosťami NHC - Noble house consulting international, s.r.o. a Rekreačná agentúra delta Bratislava. Spoločnosť NHC- Noble house consulting international, s.r.o. ktorej bol konateľom a 50% spoločníkom, a bola uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 34CbR/82/2014 zo dňa 08.12.2015 zrušená bez likvidácie. Žalovaný ako fyzická osoba - nepodnikateľ, nebol účastníkom právneho vzťahu.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu poukázal na skutočnosť, že konkurz na majetok žalovaného bol zrušený dňa 20.04.2018 (oznámené v Obchodnom vestníku 77/2018). Po ukončení konkurzu bol žalovaný uznaný za vinného a žalobca bol odkázaný s nárokom náhrady škody na civilný proces. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 166c ods. 1 písm. d) zákona o konkurze, na základe ktorého nedošlo k zániku žalovanej pohľadávky. K námietke premlčania žalobca uviedol, že počas trestného konania si riadne uplatnil nárok na náhradu škody, čím došlo k zastaveniu plynutia premlčacej doby. Nesúhlasil s námietkami týkajúcimi sa výšky úroku z omeškania ani nedostatku pasívnej legitímácie.

5. Súd prvej inštancie zistil, že Okresný súd Bratislava I rozsudkom sp. zn. 4T/42/2013 zo dňa 27.11.2019 schválil dohodu o vine a treste tak, že obžalovaného (v tomto konaní žalovaný), uznal v odseku 32/ za vinného, že od 12.10.2001 do 25.03.2002 v Bratislave predovšetkým v hoteli Danube, obvinený N. J. a obvinený J. N. O. O. po predchádzajúcej vzájomnej dohode v úmysle neoprávnene získať finančné prostriedky vystupujúc ako zástupcovia spoločnosti NHC - Noble House Consulting International, s.r.o., vylákali od poškodeného (v tomto konaní žalobca), najprv dňa 12.10.2001 v hoteli Danube sumu 7.600 USD na vypracovanie auditu spoločnosti rekreačná agentúra Bratislava, na základe mandátnej zmluvy uzatvorenej dňa 02.11.2001 sumu 13.500 USD, dňa 16.11.2001 sumu 436.329 Sk, dňa 15.02.2002 sumu 650.000 Sk a dňa 25.03.2002 sumu 8.000 USD, hoci mali vedomosť, že poskytnutie úveru nebudú vybavovať, čím tak poškodenému spôsobili škodu v prepočte vo výške 82.331,35 € z ktorej následne Q. Z. poškodenému vrátila sumu 520.000 Sk, avšak zvyšné finančné prostriedky poškodenému obvinení nevrátili, čím obvinený N. J. spáchal pod A/ pokračovací trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. spolupáchateľstvom; pod B/ pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a to v bodoch 40, 41, 44 až 46 spolupáchateľstvom. Poškodených bolo celkom 44 subjektov, žalobca je uvedený v poradí 27., ktorého súd podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť aj vykonateľnosť dňa 27.11.2019.

Ďalej súd prvej inštancie zistil, že Okresný súd Bratislava I uznesením sp.zn. 6OdK/127/2017-23 zo dňa 21.12.2017 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka (v tomto konaní žalovaný) a výrokom V. predmetného uznesenia dlžníka zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom, a to v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze.

Z výpisu z obchodného registra spoločnosti NHC - NOBLE HOUSE CONSULTING, INTERNATIONAL s.r.o., zo dňa 20.07.2020, súd prvej inštancie zistil, že žalovaný bol v období od 06.08.1998 do 28.01.2016 jedným zo spoločníkov predmetnej obchodnej spoločnosti a zároveň jej konateľom. Uznesením Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 34CbR/82/2014 zo dňa 08.12.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.01.2016, bola predmetná spoločnosť zrušená bez likvidácie a následne dňa 29.01.2019 aj vymazaná z obchodného registra.

6. Takto zistený skutkový stav súd prvej inštancie po právnej stránke posúdil podľa § 288 ods. 1, § 46 ods. 3 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok, § 250 ods. 1, § 3 ods. 3 zákona č. 140/1964 Zb. Trestný zákon, § 420 ods. 1, § 106 ods. 1, ods. 2, § 112, § 517 ods. 1, ods. 2, § 563 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 193 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 166c ods. 1 písm. d) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov a dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná keď rozhodol tak, ako je uvedené v odseku 1. tohto rozhodnutia.

Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie, pokiaľ ide o námietku pasívnej vecnej legitímácie odôvodnil tým, že v žalobe označený žalovaný je pasívne vecne legitimovaným v tomto konaní, keďže jeho

legitímácia vyplýva z právoplatného rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T/42/2013 zo dňa 27.11.2019, ktorým je súd viazaný. Z predmetného rozsudku jednoznačne vyplýva, že obžalovaným v trestnom konaní bol N. J. ako fyzická osoba, ktorý bol odsúdený a s rovnakým dátumom narodenia je N. J. označený aj v predmetnej žalobe. Spornú otázku samotnej pohľadávky, keď žalovaný namietal premlčanie práva na náhradu škody a tiež zánik pohľadávky rozhodnutím o jeho oddĺžení, súd prvej inštancie odôvodnil rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T/42/2013 zo dňa 27.11.2019, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste a žalovaného uznal za vinného, odsúdil ho, a poškodených, medzi nimi aj žalobcu (v poradí 27.), odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

7. Otázku uplatnenej náhrady škody súd prvej inštancie odôvodnil predpokladmi vzniku občianskoprávnej zodpovednosti, ktorými sú protiprávny úkon, ujma, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a ujmu a zavinenie. S poukazom na právoplatne skončené trestné konanie a v ňom ustálené skutočnosti, boli naplnené všetky zákonné predpoklady na vznik zodpovednosti. Protiprávny úkon predstavuje konanie žalovaného opísané v bode 32/ rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T/42/2013 zo dňa 27.11.2019 a preto v tomto súdnom konaní si uplatnil žalobca náhradu škody vo výške 65.071,20 €, čo nebolo sporným medzi stranami. V trestnom konaní bola preukázaná aj príčinná súvislosť medzi konaním žalovaného a vznikom škody na strane poškodeného, v tomto konaní žalobcu. Zavinenie predstavuje psychický vzťah zodpovedného subjektu k vlastnému úkonu, ktorý je v rozpore s právom, je to vzťah k protiprávnemu úkonu a k ujme ako výsledku protiprávneho úkonu. V danom prípade, pri trestnom čine podvodu podľa § 250 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1964 Zb., ide o úmyselný trestný čin, priamy úmysel, teda žalovaný chcel spôsobom uvedeným zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom.

8. Uplatnenú námietku premlčania žalovaným súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôvodnú s tým, že sporové strany vychádzajú z predpokladu, čo nebolo sporným, že žalobca podal vo veci trestné oznámenie dňa 16.07.2002, v ktorom si uplatnil nárok na náhradu škody. Z hľadiska citovaných relevantných ustanovení Trestného poriadku, si žalobca ako poškodený uplatnil nárok na náhradu škody včas, najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Tomu zodpovedá aj výrok rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T/42/2013 zo dňa 27.11.2019, ktorým súd poškodených (žalobca uvedený v poradí 27.), odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Vychádzajúc z ustanovenia § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka a skutočnosti, že v danom prípade ide o škodu spôsobenú úmyselným konaním žalovaného, nárok na náhradu škody bol uplatnený včas aj z hľadiska občianskoprávneho. Podaniu obžaloby na súd totiž predchádzalo vyšetrovanie, v rámci ktorého, si žalobca bezpochyby svoj nárok na náhradu škody uplatnil. Ak teda k vzniku škody na strane žalobcu, došlo konaním žalovaného v období od 12.10.2001 do 25.03.2002 je nepochybné, že nárok žalobcu bol uplatnený v desaťročnej premlčacej dobe.

K dĺžke trestného konania, do vydania rozsudku dňa 27.11.2019, súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka a tak žalobca bezpochyby v premlčacej dobe si uplatnil právo na náhradu škody v priebehu vyšetrovania u orgánov činných v trestnom konaní, v začatom trestnom konaní sa riadne pokračovalo, a preto premlčacia doba od tohto uplatnenia neplynula, až do 27.11.2019, kedy rozsudok nadobudol právoplatnosť a poškodený bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces. Premlčacia doba začala opäť plynúť a plynula do podania žaloby dňa 28.10.2020.

9. Neodôvodnenosť námietky žalovaného, že nárok žalobcu zanikol rozhodnutím o oddĺžení žalovaného uznesením Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 6OdK/127/2017-23 zo dňa 21.12.2017, súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 166c ods. 1 písm. d) zákona o konkurze, z ktorého je zrejmé, že oddĺžením nie sú dotknuté pohľadávky zo zodpovednosti za škodu spôsobenú úmyselným konaním. K úmyselnému konaniu v danej veci bez pochyby došlo, keďže podvod podľa § 250 Trestného zákona č. 140/1960 Zb. je úmyselným trestným činom. Preto oddĺženie žalovaného nemalo žiaden vplyv na pohľadávku žalobcu voči žalovanému vyplývajúcu z jeho nároku na náhradu škody, ktorá je predmetom tohto konania.

10. Súd prvej inštancie na základe zákonných ustanovení a zistených skutočností uvedených v rozhodnutí, vyhovel žalobe v časti týkajúcej sa istiny pohľadávky a v časti uplatneného príslušenstva vyhovel len v rozsahu úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z priznanej sumy od 27.11.2019 do zaplatenia, a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

Vo vzťahu k úroku z omeškania súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že omeškanie dlžníka nastáva vtedy, ak dlžník svoj dlh riadne a včas nespĺní a neexistujú žiadne relevantné okolnosti,

ktoré by bránili jeho splneniu. Nárok na úroky z omeškania pri omeškaní s plnením peňažného dlhu vzniká bez ohľadu na to, čo omeškanie spôsobilo, pričom úroky z omeškania možno priznať iba od toho času, keď sa dlžník dostal do omeškania. Keďže v Občianskom zákonníku pri nároku na náhradu škody nie je ustanovený čas splnenia, treba podľa ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že škodca je povinný škodu nahradiť prvý deň po tom, čo ho veriteľ o splnenie požiadal. Z obsahu spisu nevyplýva, a ani žalobca netvrdil, kedy žalovaného vyzval na náhradu škody. Keďže obsah trestného oznámenia zo dňa 16.07.2002 nie je obsahom spisu, a nie je ani zrejmé, kedy sa žalovaný oboznámil s obsahom trestného oznámenia, súd vychádzal zo skutočnosti, že rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T/42/2013 zo dňa 27.11.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť aj vykonateľnosť dňa 27.11.2019, od tohto dátumu niet pochybností o žiadosti žalobcu, na uhradenie spôsobenej škody žalovaným. V danom období bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0,0%, žalobca má preto právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 65.071,20 € od 27.11.2019.

11. Súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, a hoci žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný, súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si nárok neuplatnil a ani mu žiadne trovy nevznikli.

12. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalovaný včas odvolanie, ktoré odôvodnil, tým, že

- súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. V zmysle obsahu podaného odvolania žalovaný namieta, že vo veci rozhodol nepríslušný súd, keď v identickej veci, rovnako vychádzajúcej z trestného konania vedeným Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 4T 42/2013, vedená voči osobe žalovaného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 49C 13/2021, v ktorej na strane žalobcu bola spoločnosť LexCreditor k.s. Bratislava, proti žalovanému N. J., Okresný súd Bratislava II sám namietol svoju miestnu nepríslušnosť a požiadal nadriadený Krajský súd v Bratislave o rozhodnutie o miestnej príslušnosti, o ktorej rozhodol uznesením Krajský súd v Bratislave pod sp. zn. 11NcC/12/2021-173 zo dňa 16.09.2021 tak, že vec postúpil Okresnému súdu Bratislava I. Keďže žalovaný predmetné rozhodnutie doposiaľ neprevzal, nevie čo bolo dôvodom miestnej nepríslušnosti. V prípade, ak by to bolo bydlisko, resp. sídlo žalobcu, čo vo veci pod sp.zn. 49C 13/2021 bol Okresný súd Bratislava I, vo veci pod sp.zn. 29C 89/2020 by mal byť príslušný Okresný súd Bratislava V. V prípade, ak by zakladalo miestnu príslušnosť miesto spáchania skutku resp. sídlo súdu, ktorý rozhodoval v trestnej veci, v oboch prípadoch by bol príslušný Okresný súd Bratislava I. Žalovaný miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Bratislava II namietal na začiatku pojednávania. Preto súd nemal vo veci konať, čím došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces.

14. Žalovaný namieta nedostatok pasívnej legitímácie, keďže zmluvný vzťah, na základe ktorého si žalobca uplatňuje svoj nárok, vznikol medzi NHC - NOBLE HOUSE CONSULTING, INTERNATIONAL, s. r. o. a Rekreačnou agentúrou DELTA, Bratislava. Spoločnosť NHC - NOBLE HOUSE CONSULTING, INTERNATIONAL, s. r. o. bola vymazaná ex offo z Obchodného registra rozhodnutím OS Bratislava I pod sp.zn. 34CbR 82/2014 zo dňa 08.12.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.01.2016. Žaloba smeruje voči žalovanému ako fyzickej osobe, teda voči inému subjektu, pričom žalovaný nebol účastníkom právneho vzťahu.

15. Žalovaný namieta posúdenie plynutia premlčacej doby súdom. Námietku premlčania žalovaný uplatnil už v podanom odpore s tým, že náhradu škody si žalobca riadne neuplatnil, čím došlo k premlčaniu jeho nároku. Pôvodný vzťah vznikol medzi spoločnosťami NHC - NOBLE HOUSE CONSULTING, INTERNATIONAL, s. r. o. a Rekreačnou agentúrou DELTA, Bratislava, tak aj bolo podané trestné oznámenie. Žalovaný v odvolaní uviedol, že uplatnenie nároku na náhradu škody nie je možné stotožniť s výpoveďou v trestnom konaní, kde poškodený síce popíše priebeh skutku, ale náhradu škody si neuplatní v zmysle ustanovení Trestného poriadku. Žalovaný citoval ustanovenie § 46 ods. 3 Trestného poriadku, v zmysle ktorého má zato, že poškodený si v trestnom konaní nárok na náhradu škody neuplatnil včas, a z tohto dôvodu trestný súd o náhrade škody nerozhodoval ani v adhéznom

konaní, ale odkázal žalobcu so svojimi nárokmi na súd v civilnom konaní. Samotná skutočnosť, že trestný súd rozhodoval o náhrade škody - odkázaním na civilný proces neznamená, že žalobca včas uplatnil svoj nárok na náhradu škody. Túto skutočnosť žalovaný namietal od začatia konania, pričom žalobca nikdy nedoložil relevantný dôkaz o uplatnení svojho práva na náhradu škody, aby bolo možné tento úkon overiť obsahovo aj časovo. Skutok sa stal v čase od 12.10.2001 do 25.03.2002. Žalobca síce podal trestné oznámenie, ale škodu si riadne neuplatnil, resp. výzvu na uplatnenie náhrady škody nepreukázal. Rozhodnutie súdu o nepremičaní nároku je tak postavené na dedukcii, predpokladoch a nie na dôkazoch. Aj keby si žalobca vôbec neuplatnil nárok na náhradu škody v prípravnom konaní a uplatnil by si ho až v priebehu hlavného pojednávania, teda neskoro, súd by o jeho návrhu musel rozhodnúť presne tak, ako rozhodol v predmetnom konaní. To, že súd odkázal žalobcu na civilný proces, nehovorí nič o tom, či bol nárok riadne uplatnený, či bol včas uplatnený a preto táto skutočnosť nemôže byť podkladom pre rozhodnutie. Súd otázku uplatnenia nároku na náhradu škody vôbec neskúmal. Žalovaný sa explicitne nestotožňuje s odôvodnením súdu ktorý tvrdí „... Z hľadiska citovaných relevantných ustanovení Trestného poriadku si žalobca, poškodený uplatnil nárok na náhradu škody včas, najneskoršie do skončenia vyšetrovania, alebo skráteného vyšetrovania... ..Navyše, zo spisovej značky, ktorá bola obžalobe v predmetnej veci pridelená je zrejmé, že obžaloba bola podaná v roku 2013. ...“ Súd cituje len zákonné podmienky úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody, pričom tieto sa absolútne nezhodujú s uplatnením nároku žalobcu v trestnom konaní. Ak by sa súd touto otázkou zaoberal, musel by dôjsť k záveru, že nároky žalobcu boli premičané. Dokonca, aj keby si ich žalobca uplatnil riadne v zmysle Trestného poriadku, ale až pri skončení vyšetrovania, boli by premičané obe lehoty, subjektívna a aj 10 ročná objektívna lehota.

16. V závere podaného odvolania žalovaný žiadal aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 388 CSP zmenil tak, že odvolací súd žalobu zamietá, alebo aby v zmysle § 389 ods. 1 CSP zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a rozhodol podľa § 391 CSP. Žalovaný zároveň žiadal súd o oslobodenie od súdnych poplatkov, s odôvodnením, že je nemajetný, v hmotnej núdzi, je poberateľom opatrovateľského príspevku vo výške 329,50 € mesačne a iné príjmy nemá.

17. Žalobca sa vyjadril k podanému odvolaniu s tým, že súd po procesnej stránke postupoval správne, argumentácia žalovaného, porovnávajúc iný žalovaný skutok voči nemu, je vo vzťahu k tomuto konaniu právne irelevantná. To, že súd priznal úroky z omeškania od 27.11.2019 bolo len vecou žalobcu, ktorý nemal záujem o priznanie úrokov z omeškania odo dňa uplatnenia nároku na náhradu škody práve z dôvodu, že žalovaný je nemajetný. Nemajetnosť však žalovaného nezbavuje zodpovednosti uhradiť spôsobenú škodu a v podstate bez úroku. V prípade zrušenia rozsudku, žalobca preukáže kedy sa žalovaný dozvedel o tom, že si žalobca voči žalovanému uplatnil náhradu škody a následne si uplatní v plnom rozsahu aj nárok na úroky z omeškania odo dňa kedy sa žalovaný (júl 2002) dozvedel o uplatnení nároku na náhradu škody, čím sa značne navýši celková výška škody.

18. Súd prvej inštancie uznesením pod sp.zn. 29C 89/2020-228 zo dňa 25.04.2022 priznal žalovanému oslobodenie od súdnych poplatkov. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.05.2022.

19. V štádiu konania pred odvolacím súdom, pôvodne označený žalobca U. T., R.. XX.XX.XXXX, D. W. XX, XXX XX D., adresa pre doručovanie Q. XX/XX, XXX XX N., doručil Krajskému súdu Bratislava dňa 11.07.2023, návrh na zmenu účastníka na strane žalobcu podľa § 80 CSP s odôvodnením, že dňa 30.06.2023 uzavrel Zmluvu o postúpení pohľadávky so spoločnosťou Klimamontáž Slovakia s.r.o., so sídlom Šterusy 176, 922 03 Vrbové, IČO: 46 913 297, s ktorou súvisí prevod práv žalobcu o ktorých v odvolacom konaní rozhoduje Krajský súd v Bratislave pod sp.zn 6Co/61/2022, a žiadal aby odvolací súd návrhu na zmenu na strane žalobcu vyhovel. K návrhu žalobca pripojil originál Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 30.06.2023, v ktorej na strane postupcu je označený žalobca U. T., R.. XX.XX.XXXX, D. W. XX, XXX XX D. a na strane postupníka je označená spoločnosť Klimamontáž Slovakia s.r.o., so sídlom Šterusy 176, 922 03 Vrbové, IČO: 46 913 297. Originál predmetnej zmluvy je podpísaný oboma zúčastnenými subjektmi. V článku IV - Práva a povinnosti zmluvných strán, sa okrem iného v bode 1. zúčastnené subjekty dohodli, že postupca sa zaväzuje, že v deň nadobudnutia účinnosti tejto zmluvy, Krajskému súdu Bratislava podá návrh na zmenu účastníka na strane žalobcu a na stranu žalobcu nastúpi postupník. Odvolací súd v zmysle obsahu tohto článku zmluvy vyvodil, že postupník, ktorý predmetnú zmluvu podpísal, takýmto spôsobom vyslovil súhlas, že do predmetného konania vstupuje na miesto žalobcu.

20. Podľa § 80 ods. 1 CSP, ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli.

21. Podľa § 80 ods. 2 CSP, súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

22. Podľa § 80 ods. 3 CSP, ten, kto vstupuje do konania, prijíma stav konania ku dňu jeho vstupu.

23. S poukazom na procesný návrh uvedený v odseku 19. tohto rozhodnutia, v spojení s citovanými ustanoveniami CSP v odsekoch 21. až 22., odvolací súd návrhu pôvodne označeného žalobcu na zmenu účastníka na strane žalobcu vyhovel, keďže boli splnené zákonné podmienky § 80 CSP. Pre nasledujúce konanie to znamená, že účinky hmotnoprávne aj procesnoprávne, medzi pôvodnými stranami zostávajú aj po nástupe právneho nástupcu do konania zachované a právny nástupca je viazaný všetkými úkonmi, ktoré v konaní urobil jeho procesný predchodca.

Keďže proti takémuto procesnému rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie (CSP v § 357 v spojení s § 355 ods. 2 vymedzuje „len“ pozitívne pripustenie odvolania proti uzneseniu a § 378 ods. 1), odvolací súd predmetné procesné rozhodnutie prijal pred rozhodnutím vo veci samej a z dôvodu hospodárnosti konania, včlenil priamo do rozhodnutia pod I. výrokovej časti predmetného rozhodnutia.

24. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), preskúmal odvolaním napadnuté výroky rozsudku súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného voči rozsudku súdu prvej inštancie nemožno priznať úspech a, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 30.08.2023; termín verejného vyhlásenia rozsudku odvolací súd oznámil v súlade s § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1, ods. 3 CSP.

25. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, na jeho základe zistil správne skutkový stav veci a napadnutý rozsudok aj v logických súvislostiach presvedčivo odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 2 CSP).

26. V preskúmvanej veci rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 CSP, pretože súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania a stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, citoval právne predpisy ktoré aplikoval na prejednanú vec, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. S poukazom na uvedené v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 238/2008 zo dňa 30.11.2009, sa odvolací súd zaoberal len tými odvolacími námietkami a argumentmi žalovaného, ktoré boli pre rozhodnutie o odvolaní relevantné.

27. Námietku žalovaného, že vo veci rozhodol nepríslušný súd, uvedenú v odseku 13. tohto rozhodnutia, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

Podľa § 41 CSP, súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí; výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania. Z uvedeného vyplýva, že súd miestnu príslušnosť (okrem výlučnej miestnej príslušnosti) neskúma sám z úradnej povinnosti; inak povedané, ak by žalobca podal žalobu na súd, ktorý nie je miestne príslušný, súd nemá možnosť postúpiť spor príslušnému súdu. Miestnu príslušnosť môže skúmať súd až po tom, ako žalovaný vznesie pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí, námietku miestnej nepríslušnosti, a ak je táto námietka dôvodná, postupuje podľa § 43 CSP. Ak by súd bol toho názoru, že námietka miestnej nepríslušnosti je nedôvodná alebo nebola uplatnená včas (pri prvom procesnom úkone, ktorý žalovanému patrí), neprihliadne na námietku, spor prejedná a rozhodne.

Na tomto mieste odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že z obsahu spisu súdu prvej inštancie nevyplýva, že by žalovaný pri prvom procesnom úkone ktorý mu patrí (procesný úkon, ktorý mohol žalovaný v sporovom konaní vo vzťahu k súdu urobiť) spravidla ide o vyjadrenie k žalobe (§ 167 ods. 2 CSP) alebo odpor proti platobnému rozkazu (§ 267 ods. 1 CSP), vzniesol námietku miestnej

nepríslušnosti. Prvým procesným úkonom žalovaného bol podaný odpor proti platobnému rozkazu sp.zn. 29C/89/2020-36 zo dňa 29.10.2020, doručený Okresnému súdu Bratislava II dňa 09.11.2020 (č.l. 39 súdneho spisu), v ktorom v zmysle jeho obsahu nie je žiadna zmienka o námietke miestnej nepríslušnosti. Z uvedeného dôvodu, súd prvej inštancie nemal žiadny zákonný dôvod riešiť svoju údajnú miestnu nepríslušnosť a uplynutím lehoty na podanie odporu, je nedostatok miestnej príslušnosti zhojený a právo žalovaného namietať miestnu nepríslušnosť konajúceho súdu, zaniká.

V tejto súvislosti odvolací súd už len podporne poukazuje aj na vyjadrenie žalovaného zo dňa 03.02.2021, doručené Okresnému súdu Bratislava II dňa 04.02.2021 (č.l. 115 súdneho spisu) k stanovisku žalobcu k podanému odporu, pričom ani v tomto vyjadrení žalovaný nevzniesol námietku miestnej nepríslušnosti a neurobil tak ani pred otvorením pojednávania vo veci samej dňa 14.01.2022 a ani v svojom vyjadrení k žalobe. Vzhľadom na vyššie uvedené, tvrdenie žalovaného v podanom odvolaní, že miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Bratislava II namietal na začiatku pojednávania, je účelové a nemá oporu v súdnom spise.

28. Námietku nedostatku pasívnej legitímácie, uvedenú v odseku 14. tohto rozhodnutia, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú a v celom rozsahu odkazuje na odsek 20. rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd už len poukazuje na skutočnosť, že hmotnoprávnym základom pre podanie predmetnej žaloby bol rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T/42/2013 zo dňa 27.11.2019 z ktorého vyplýva, že obžalovaným v trestnom konaní bol N. J. ako fyzická osoba (žalovaný v tomto konaní), ktorý bol uznaný vinným

A/ v bodoch č. 1 až 39 vzneseného obvinenia, z pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“), z toho v bodoch č. 2 až 8, 10 až 39 spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona a v bodoch č. 5, 21, 39 v štádiu pokusu podľa § 8 Trestného zákona

B/ v bodoch č. 40 až 57 vzneseného obvinenia, z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1. ods. 4 písm. a) Trestného zákona, z toho č. 40, 41, 44 a 46 spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, v bodoch č. 53 a 57 čiastočne v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona a v bodoch č. 48 a 56 v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona, za čo bol odsúdený podľa § 221 ods. 4 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. 1), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona, na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 1 (jeden) mesiac.

Zároveň podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku boli poškodení s nárokom na náhradu škody odkázaní na civilný proces. Žalobca bol označený v predmetnom rozhodnutí ako poškodený v poradí 27..

Na tomto mieste odvolací súd tak, ako konštatoval aj súd prvej inštancie, poukazuje na ustanovenie § 193 CSP, v zmysle ktorého je súd viazaný rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom kto trestný čin spáchal. Avšak pokiaľ ide o iné výroky, tými súd v občianskom súdnom konaní podľa § 193 CSP viazaný nie je a vykonáva (zásadne na návrh strán sporu) vlastné dokazovanie, ktoré je oprávnený (okrem rámca zákonom vymedzenej viazanosti) hodnotiť nezávisle od výsledkov trestného konania, pričom dôkazné bremeno o tom, že škodu nezavinil, má žalovaný (§ 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd opäť zdôrazňuje skutočnosť, že hmotnoprávnym základom predmetnej žaloby je rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T/42/2013 zo dňa 27.11.2019 a nie zmluvný vzťah medzi NHC - NOBLE HOUSE CONSULTING, INTERNATIONAL, s. r. o. a Rekreačnou agentúrou DELTA, Bratislava, ako sa mylne domnieva žalovaný.

29. Námietku posúdenia plynutia premlčacej doby súdom, uvedenú v odseku 15. tohto rozhodnutia, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú a v celom rozsahu odkazuje na rozhodnutie súdu prvej inštancie. Námietku premlčania žalovaný uplatnil už v podanom odpore s tým, že náhradu škody si žalobca riadne neuplatnil v trestnom oznámení, čím došlo k premlčaniu jeho nároku. V tejto súvislosti odvolací súd opäť poukazuje, že predmetná žaloba bola podaná titulom náhrady škody, ktorá vyplynula z rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T/42/2013 zo dňa 27.11.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť aj vykonateľnosť dňa 27.11.2019, v zmysle ktorého súd schválil dohodu o vine a treste vo vzťahu k žalovanému v tomto súdnom konaní tak, ako je uvedené v odseku 2. tohto rozhodnutia a žalobcu ako poškodeného v poradí 27. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný súd. Ako už odvolací súd v predchádzajúcom odseku 28. tohto rozhodnutia konštatoval, súd je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto trestný čin spáchal (inak povedané, že škoda vznikla a kto za ňu zodpovedá). Z uvedeného potom nepochybne vyplýva, že rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T/42/2013 zo dňa 27.11.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť aj vykonateľnosť

dňa 27.11.2019 sa žalobca dozvedel, že škoda vznikla trestnou činnosťou a kto za ňu zodpovedá t.j., že za ňu zodpovedá žalovaný ako fyzická osoba a nie právnická osoba spoločnosť NHC - NOBLE HOUSE CONSULTING, INTERNATIONAL s.r.o. (začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby od 28.11.2019). Pokiaľ ide o výšku škody, súd v občianskom súdnom konaní síce nie je viazaný výškou škody zistenou v trestnom konaní, avšak nebolo by správne, aby súd nevzal do úvahy závery v tomto smere zistené v trestnom konaní v ktorom bola výška škody nepochybne zistená a aj ustálená, zvlášť ako je to v predmetnej veci, keď žalobcom uplatnená výška škody nebola žalovaným žiadnym spôsobom rozporovaná. Medzi stranami je však sporná otázka premlčania uplatnenej náhrady škody. Aj keď súd prvej inštancie správne vyvodil záver, že uplatnená náhrada škody nie je premlčaná, avšak na nesprávnom vyhodnotení skutkových zistení.

30. S poukazom na konštantnú judikatúru odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že ak si poškodený uplatnil v trestnom konaní nárok na náhradu škody spôsobenej mu trestným činom a takto začaté konanie riadne pokračovalo, premlčacia doba v priebehu tohto konania neplynie. Po skončení trestného konania, v ktorom nedošlo k uloženiu povinnosti nahradiť uplatnenú škodu a poškodený bol vyrozumený o skončení stíhania, beh premlčacej doby pokračuje (R 31/1974, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cz 27/83 zo dňa 22.12.1983, R 29/1985).

Súd prvej inštancie začiatok počítania objektívnej premlčacej doby ustálil na jeden deň 16.07.2002, kedy žalobca podal trestné oznámenie v ktorom si uplatnil náhradu škody, pričom nevzal do úvahy závery rozhodnutia právoplatne skončenej trestnej veci Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 4T/42/2013 zo dňa 27.11.2019 v tom zmysle, že v skutkoch pod A/ a B/ išlo pokračovací trestný čin. Za tejto situácie, potom nároky na náhradu škôd vznikajúcich a narastajúcich pokračujúcim porušovaním tej istej právnej povinnosti, nemožno z hľadiska premlčania považovať za nedeliteľný nárok na náhradu škody, ktorý by vznikol najskôr po skončení porušovania právnej povinnosti alebo po zavŕšení celkovej škody, ale za samostatné nároky, na uplatnenie ktorých začína plynúť premlčacia doba jednotlivito.

Na základe uvedeného potom odvolací súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z právoplatne skončenej trestnej veci Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 4T/42/2013 zo dňa 27.11.2019, tak ako je uvedené v odseku 5. tohto rozhodnutia a to, že pokračujúce porušovanie tej istej právnej povinnosti žalovaným, ako fyzickej osoby, došlo dňa 12.10.2001, dňa 02.11.2001, dňa 16.11.2001, dňa 15.02.2002, dňa 25.03.2002. Na tomto mieste odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého, právo na náhradu škody sa premlčí najneskôr za tri roky, ak ide o škodu spôsobenú z nedbanlivosti alebo o škodu, za ktorú sa zodpovedá objektívne, a za desať rokov, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne. Keďže v danej veci ide o škodu spôsobenú úmyselne, právo na náhradu škody sa premlčí za desať rokov, ktorej objektívna premlčacia doba začína plynúť od udalosti, z ktorej škoda vznikla, v danej veci od jednotlivých škodových udalostí zo dňa 12.10.2001, z 02.11.2001, zo 16.11.2001, z 15.02.2002 a z 25.03.2002, obsahovo definovaných v rozhodnutí právoplatne skončenej trestnej veci. Keďže trestné oznámenie podal žalobca dňa 16.07.2002, vo vzťahu k jednotlivým skutkovým udalostiam aj premlčacia doba plynie jednotlivito od 12.10.2001 do 16.07.2002 (9 mesiacov 4 dni), od 02.11.2001 do 16.07.2002 (8 mesiacov 14 dní), od 16.11.2001 do 16.07.2002 (8 mesiacov), od 15.02.2002 do 16.07.2002 (5 mesiacov 1 deň), od 25.03.2002 do 16.07.2002 (3 mesiace 22 dní). Podaním trestného oznámenia dňa 16.07.2002 premlčacia doba v priebehu tohto konania neplynie, t.j. od 16.07.2002 do právoplatne skončenia trestnej veci vedenej Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 4T/42/2013, t.j. do dňa 27.11.2019 a znova začala plynúť od nasledujúceho dňa 28.11.2019 a zastavila sa podaním predmetnej súdnej žaloby dňa 28.10.2020, t.j. 11 mesiacov, pre všetky skutky rovnako. Z uvedeného potom vyplýva, že subjektívna dvojročná premlčacia doba v zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka začala plynúť dňa 28.11.2019 (žalobca vedel, že škoda vznikla trestnou činnosťou a kto za ňu zodpovedá) a táto uplynula dňa 28.11.2021. A keďže žaloba bola podaná na súd dňa 28.10.2020, bola podaná včas. I vo vzťahu k objektívnej premlčacej dobe v zmysle § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka možno konštatovať, že desaťročná premlčacia doba plynula v prípade skutku zo dňa 12.10.2001 - 20 mesiacov a 4 dni (9 mesiacov 4 dni + 11 mesiacov); vo vzťahu k skutku zo dňa 02.11.2001 - 19 mesiacov a 14 dní (8 mesiacov 14 dní + 11 mesiacov); vo vzťahu k skutku zo dňa 16.11.2001 - 19 mesiacov (8 mesiacov + 11 mesiacov), vo vzťahu k skutku zo dňa 15.02.2002 - 16 mesiacov a 1 deň (5 mesiacov 1 deň + 11 mesiacov), vo vzťahu k skutku zo dňa 25.03.2002 - 14 mesiacov a 22 dní (3 mesiace 22 dní + 11 mesiacov). Na základe uvedeného, odvolací súd uzatvára, že desaťročná premlčacia doba, ktorá sa počíta u každého skutku jednotlivito, neuplynula a žaloba bola podaná včas.

31. Vo vzťahu k námietke, že nárok žalobcu zanikol rozhodnutím o oddĺžení žalovaného uznesením Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 6OdK/127/2017-23 zo dňa 21.12.2017, odvolací súd odkazuje na odsek 26. odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorým sa plne stotožňuje. Odvolací súd už len dopĺňa, pravdou je, že vyhlásenie konkurzu na majetok povinného môže mať vplyv len na pohľadávky, ktoré vznikli pred rozhodujúcim dňom t.j. pred vyhlásením konkurzu, čo je prípad žalovaného, avšak zároveň treba uviesť, že priamo zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o konkurze“), taxatívne vymedzuje v ustanovení § 166c ods. 1 pohľadávky, ktoré sú nedotknuté pri vyhlásení konkurzu na majetok povinného. Medzi nedotknuté pohľadávky v zmysle ustanovenia § 166c ods. 1 písm. d) zákona o konkurze je nepochybne zaradená pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky, čím je v preskúmvanej veci právoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T/42/2013 zo dňa 27.11.2019, v ktorom bol definovaný úmysel spáchať trestný čin žalovaným pod A/ v bodoch 1 až 39 pokračovací trestný čin podvodu, pod B/ pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu. Vzhľadom na uvedené, potom nemožno žalovanému poskytnúť ochranu titulom vyhlásenia konkurzu na majetok povinného rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 6OdK/127/2017-23 zo dňa 21.12.2017, a to ani za situácie, hoci rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T/42/2013 zo dňa 27.11.2019 nadobudlo právoplatnosť dňa 27.11.2019 (po vyhlásení konkurzu), keďže k vzniku pohľadávky legitímne došlo už podaním trestného oznámenia žalobcu dňa 16.07.2002, t.j. pred vyhlásením konkurzu dňa 21.12.2017.

32. K časti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým priznal žalobcovi úrok z omeškania, odvolací súd konštatuje, že žalovaný túto časť výroku súdneho rozhodnutia v dôvodoch podaného odvolania žiadnym spôsobom nenamietal (úrok z omeškania žalovaný namietal výlučne v podanom odpore a vo vyjadrení k žalobe) a keďže odvolací súd je viazaný odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP), s touto časťou výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie a jeho odôvodnením sa odvolací súd nezaoberal, nakoľko na súdny prieskum tejto časti rozhodnutia nemal zákonný titul.

33. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

34. Pokiaľ ide o podanie žalovaného zo dňa 19.07.2023, doručené prvostupňovému súdu elektronicky dňa 19.07.2023, v zmysle ktorého s poukazom na priložený rozsudok Mestského súdu Bratislava IV sp.zn. B1-22C/54/2021 zo dňa 23.06.2023, vo veci žalobcu: LexCreditor k.s., IČO: 47 245 913, Laurinská 3/A, Bratislava, správca konkurznej podstaty úpadcu Silicon Reality, s.r.o. v likvidácii, IČO: 31 697 780, Palárikova 31, Bratislava, zastúpený SMOLÁK HLAVATÁ advokátska kancelária s.r.o., IČO: 47 254 432, Laurinská 3, Bratislava, proti žalovanému: N. J., A. XX, D., o zaplatenie 109.989,32 €, ktorým súd žalobu zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, mal žalovaný za to, že ak by rozhodoval miestne príslušný súd, ktorý by posúdil vznesenú námietku premlčania, žalobu by zamietol. Odvolací súd predmetné podanie vyhodnotil ako irelevantné pre toto odvolanie konanie, nakoľko posudzoval skutkové a právne okolnosti prvostupňového rozhodnutia a to s dôrazom, ako správne ustálil prvostupňový súd, že titulom pre podanie žaloby bol rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T/42/2013 zo dňa 27.11.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.11.2019, ktorým bol žalovaný ako fyzická osoba uznaný vinným z trestného činu podvodu a v zmysle odseku 32/ citovaného rozsudku spôsobil škodu žalobcovi tak, ako je uvedené v odseku 2. tohto rozhodnutia. Až právoplatným rozhodnutím predmetnej trestnej veci bolo ustálené, že konaním žalovaného došlo k vzniku škody. V predmetnej veci nemožno vychádzať z listiny alebo iného relevantného právneho úkonu, na základe ktorého by bolo možné ustáliť legitímne počítanie subjektívnej a objektívnej premlčacej doby. Až právoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T/42/2013 zo dňa 27.11.2019 (ktorý na základe svedeckých výpovedí) vyhodnotil a ustálil, že došlo k neoprávnenému získaniu finančných prostriedkov žalovaným od žalobcu, preto až predmetný právoplatný rozsudok je skutkovou okolnosťou pre počítanie subjektívnej a objektívnej premlčacej doby pre uplatnenie náhrady škody.

35. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP s tým, že hoci bol žalobca v odvolacom konaní plne úspešný, odvolací súd mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si žiadne neuplatnil a v zmysle obsahu spisu mu žiadne dôvodne vynaložené trovy konania nevznikli.

36. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo výrokoch II. a III. je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods.2 CS).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).